

сти ѿ грѣхѡвъ.“ Сичко стои въ да бжде добра исповѣдь-та, коа-то смы направили, защото азъ знаѣж, че ный сѧ исповѣдвамы по на-выкъ, а не отъ сѣкрѡшеніе; поканіето ни да бжде истинно, защото азъ знаѣж, че грѣхѡветы, за които сѧ исповѣдвамы таа година, за тѣхъ сѧ исповѣдвамы и до година, и за дрѣгы по-голѣмы, и по-ло-ши и това үбо е знакъ, че ный само гы казвамы на Дѣховника, нъ не гы оставамы, и ако е тѣй тѣжко намъ! защото тогасъ въ бж-дѣціѧ сѣдъ дѣлѣтъ ни ще сѧ гави неисплатенъ, грѣхѣтъ ни незагла-денъ, и ще дадемъ счетъ и за грѣха, който смы сторили, и за ис-повѣдь-та, коа то не смы сторили добрѣ.

Дрѣгата книга обема добрыты работы, които смы сторили, до-бродѣтелиты ни. Христіане, ако Богъ ни бы сторилъ тѣй голѣмо до-бро въ второто си Пришествіе, та да нъ не сѣди за грѣхѡветы ни, да гы прости, а да нъ сѣди само за добродѣтелиты ни, мыслите ли, че щемъ сѧ намѣри достойни за Раятъ? Достойни да чюемъ онзи бла-женъ гласъ? „Приидіте благословѣннии ѡтца моего, и насле-дѣйте ѡуготѡванное вамъ царство;“ (1) Язъ мысляж сѣвсемъ противното, сиречь, че Богъ ще нъ осждава за оныѧ работы, които имамы за добродѣтели, и нека видимъ, кои сѧ тыѧ отъ насъ напра-вены добродѣтели. Ный смы ходили въ Недѣла на Литѣргіѧ, ей, хо-дили смы, нъ повѣче отъ навѣкъ, а не отъ благоговѣніе. Ходили смы, нъ смы гледали кой часъ да пѣсти Черква; ходили смы, нъ, когато свѣщенникѣтъ сѧ е молилъ, исплнѣвалъ свѣщенното таинство, ный смы сѧ разговарѣли за свѣтскы работы, и тѣй ли е добродѣтель? Ный смы стрѣвали молитва, да; нъ когато сѧ сѧ молилы ѡстныты ни, гдѣ ни е былъ үмѣтъ? И молитва ли е да пѣемъ единъ часъ една са-могласна, а пакъ въ една минѣта да погизѣамы сичкыѧ Псалтырь? и това добродѣтель ли е? Ный смы давали милостыня, нъ колко? много малко; и защо? за да имамы хвала отъ челоѣциты повѣче, нежели въздавіе отъ Бога; и това добродѣтель ли е? Яхъ! и ный постимъ, това е най-голѣмата ни добродѣтель, нъ когато ный по-много постимъ, тогасъ по-много сѧ үпивамы; ный сѧ въздържамы отъ рыба, и масо, нъ отъ страститы си сѧ не въздържамы. Ный не гадемъ пасхалны гозбы, нъ исподамы ближніѧ си; Постницити ни, които сѧ сѣгледѣтъ да подправѣтъ сѧ малко масхѣце зелѣята, които

[1] Мат. гл. 25, ст. 34.